

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6060/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Србијагас“ а.д. Нови Сад, кога заступа пуномоћник Александар Тодоровић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1846/24 од 21.01.2025. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1846/24 од 21.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 1846/24 од 21.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Р1 820/21 од 09.02.2024. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада предлагачу за извршену непотпуну експропријацију установљене службености пролаза у корист Републике Србије, а за потребе противника предлагача, ради изградње магистралног гасовода МГ-10 Ниш – Димитровград и то за кп. бр. .. КО ..., укупне површине 13а и 84м², на делу од 2а и 45м², уписана у ЛН бр. .. КО ..., приватна својина покојног ББ бив. из ..., са уделом од ½, чији је правни следбеник предлагач, са уделом од ½, а по цени од 440,00 динара/м², што сходно уделу предлагача и експроприсаној површини износи 53.900,00 динара. Ставом другим изреке, одређена је новчана накнада предлагачу за директну штету, за дрвну масу постојећу на предмету експроприсане парцеле, у износу од 7.187,95 динара и за изгубљену прираст у износу од 2.762,00 динара, сходно његовом уделу од ½. Ставом трећим изреке, одређена је укупна новчана накнада предлагачу за експроприсано земљиште, директну штету за дрвну масу и изгубљену прираст у износу од 63.849,95 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде за извршену непотпуну експропријацију – установљене службености пролаза, у корист РС, а за потребе овде противника предлагача за

изградњу магистралног гасовода МГ-10 Ниш – Димитровград на горе наведеној парцели на име накнаде за земљиште исплати 53.900,00 динара и да му на име накнаде за директну штету за дрвну масу исплати 7.187,95 динара и на име накнаде за изгубљену прираст 2.762,00 динара, односно да му исплати укупан износ од 63.849,95 динара, са законском затезном каматом од 09.02.2024. године као дана доношења решења до коначне исплате. Ставом петим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати 257.487,34 динара на име трошкова поступка са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1846/24 од 21.01.2025. године, преиначен је став пети првостепеног решења тако што је противник предлагача обавезан да предлагачу на име трошкова поступка исплати 156.237,34 динара са законском затезном каматом од извршности решења до коначне исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, ревизију је благовремено изјавио предлагач због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о посебној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/2020), у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. истог члана.

Побијаним решењем преиначено је решење о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији предлагача, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу предлагача, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаним решењем преиначена првостепена одлука, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403.

став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, у конкретном случају ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**